

ŽINIOS

Neperiodinis leidinys Nr. 3 (10)

2003 vasaris

ŠLŽ pirmasis numeris išėjo 1951 m. Iki 1953 m. buvo išleisti 7 numeriai. Tolesnis leidimas nutrūko



V. Paukštienės piešinys

**ŠVEICARIJOS LB VALDYBA SVEIKINA VISUS ŠVEICARIJOS
LIETUVIUS IR JU ŠEIMAS SU VASARIO 16 – ĄJA. LINKIME
VISIEMS GRAŽIŲ LAIMĖJIMŲ “VARDAN TOS LIETUVOS”.**

Visą laiką Vasario 16 – oji Šveicarijos lietuviams buvo pati brangiausia, pati laukiamiausia Tautinė šventė. Joje visada buvo išklausomos Šv. Mišios, siunčiami sveikinimai Šventajam Tėvui, Episkopatui Tremtyje, VLIK – ui, Lietuvos Diplomatijos šefui St. Lozoraiciui, Vasario 16 – osios signatarams.

(Apie vasario 16 – osios šventes daugiau – 2 psl.)

**Per žemę, amžiau, lyg per lieptą vesk
Mus į tiesos ir atvirumo saulę.**

Justinas Marcinkevičius

ŠIAIME NUMERYJE:

ATMINTIS

ISTORIJA TEŠIASI

Friburgo universiteto doktorantė Indrės Globytės pasakojimas apie studentų organizaciją “Lithuania”

PRISIARTINIMAS PRIE LITERATŪROS

Jurgos Simonavičiutės – Rusch rašinys apie poeta Daunių
Tėsinys apie J. Fretą,

Mūsų laikraščiu atsiųstas iš Australijos
rašytojos Jonaitienės apskrymas “Kalėdų šunelis”

LAISVALAIKIS

Aidos Kurmanavičienės patirtis apie laisvalaikį žiemą
Dianos Bruner išūdziai iš Senelio Šalčio šventės
Apie vaikų piešinių parodą

eilės,
laiškai,

Dailininkės Juzės Katilutės palinkėjimai kūrėjams

INFORMACIJA

LR Konsulato skiltis
Skelbimai,

Sveikinimai,

Padėkos, užuoautos ir kt.

P. L. B.

ŠVEICARIJOS KRAŠTO VALDYBA

Litauische Gemeinschaft in der Schweiz

Communauté lithuanienne en Suisse

Postcheck VIII 36642
Kommission des Litauischen Hilfs-Fonds Zürich

ZÜRICH 6,

Sonneggstr. 31

1953.II.10.

BRANGUS TAUTIETE, TAUTIETI !

Pakartotinai pranešame, kad š.p. v a s a r i o 16
Sventės minėjimas ivyks ſi ſeſtadieni, t.y.

Vasario mén. 14 d. Züricho Geležinkelio Stotyje,
1 Aukſte, kambarys Nr. 3, 19 val. 30 min.

Prašome butinai dalyvauti. I ſi minėjima atvyksta
specialus "NEUE ZUERCHER ZEITUNG" korespondentas, ſiam
minėjimui apraſyti.

Ponios ir panelės prašoma atvykti, jei turite, ar
galite pasiskolinti, su t a u t i n i a i s r u b a i s.

Prašome tainogi kvieſti nažistamus Šveicarus, nes
bus truputi ir vokiškai kalbama. Po minėjimo bus lietu-
višku plokštelių muzika – liaudies dainos ir operos.

Minėjimas bus pravestas pagal pranešta programą.

Apie Vasario 16 – osios šventes iš ŠLB archyvo:

1957m. Šv. Mišias laikė vengrų Vyskupas J. E. Stephan Hasz.

1959m. paskaitą "Baltijos valstybių praeitis ir ateitis" skaitė ſveicarų raſytojas Edzard Schaper.

1977m. ŠLB nutarė tapti organizacijos "Glaube in der zweite Welt" nare. Vyko menininkų mėgėjų A. Rothenberg – Pakenytės tapybos ir dr. A. Kušlio medžio drožinių paroda. Dr. P. Radvila dalinosi iſpūdžiais iš pirmosios kelionės į Lietuvą.

1978m. vyko labai iſkilmingos 60 – osios Nepriklasomybės metinės Ciūriche, Kongresų rūmuose. Dalyvavo latvių, estų bendruomenės, Šveicarijos valdžios atstovai, svečiai. R. Garbačiauskaitės pakvieti miesto aikštėje šoko Lietuviškų tautinių šokių ratelis iš Los Angeles.

1979m. buvo rodomas M. K. Čiurlionio darbų skaidrės.

1980 m. Šv. Mišias celebravo Vyskupas A. Deksnys, paskaitą skaitė prof. W. Kaegi, koncertavo solistas R. Daunoras.

Visose šventėse šoko J. Stasiulienės lietuvių tautinių šokių ratelis.

ISTORIJA TESİASI

2002 metų vasarą grupė lietuvių studentų pradėjo diskutuoti apie lietuvių studentų susibūrimą.

Atvykus studijuoti į Fribourgą, deja, negalėjau iš karto apsidžiaugti čia rastu gausiu lietuvių studentų būriu, todėl labiausiai džiugino universitetų užmezgami tarpusavio ryšiai – Teisės universiteto delegacija Fribourge, Fribourgo universiteto atstovų kelionės į Lietuvos universitetus. Neįkainojamas indėlis plėtojant

Šveicarijos - Baltijos šalių ryšiai sumanytojo bei redaktoriaus. 2002 pavasarį Fribourgo universitetas suteikė garbės daktaro laipsnį gerbiamam Šiaulių universiteto rektoriui profesoriui V.Lauručiui. Gražioje apdovanojimo ceremonijoje, kurioje teko garbė dalyvauti, Fribourgo universiteto profesorius Urs Altermatter (Fribourgo universiteto Istorijos katedros vedėjas, nuo 2003 03 01 Fribourgo universiteto rektorius) pateikė netikėtą dovaną – pasirodo, jog Universiteto archyvai ilgus metus saugojo Lietuvių studentų Šveicarijoje vėliavą. Rankomis išausta, išsiuvinėtas Lietuviškas vytis... Salėje staiga pritrūko oro. Prieš akimirką visi džiaugėmės pagaliau tarp Lietuvos ir Šveicarijos universitetų užmezgamais ryšiais ir staiga buvome pastatyti prieš faktą, jog istorija ne kuriamą, ji tik tēsiasi...



Pirmasis išiamžinimas su mažiausiai 60 metų Fribourgo universiteto archyvuose buvusia užmiršta Lietuvių studentų vėliava.

Iš kairės i dešinę: Šiaulių Universiteto (toliau ŠU) technologijos fakulteto dekanas doc. Vidas Lauruška, ŠU socialinių mokslų fakulteto dekanas doc.soc.m.dr. Teodoras Tamošaitis, ŠU Rektorius prof. V. Laurutis, Šiaulių Inkubacinio centro direktorius Alius Valys, ŠU magistrantas, Fribourgo Universiteto (toliau FU) ekonomikos studentas Mantas Gudas, ŠU ekonomikos doktorantė Diana Cibulskienė, Swiss Baltic Net direktorius Max Schweizer, FU teisės mokslų doktorantė Indrė Globytė

Žinoma, buvome girdėjė, jog Friburge, kaip vieninteliam Šveicarijos katalikiškame universitete, netrūko lietuvių studentų, tačiau taip mažai žinojome apie jų čia atliktus darbus. Jaunimo organizacijos įsteigimas („Rūta“, įsteigta Juozo Petruolio iniciatyva, vėliau pervadinta į „Lithuania“), kuri jungė lietuvių studentus ne tik Friburgo mieste, bet ir studijavusius Lozanoje, Ciūriche, Bazelyje. Aktyvus akademinis jaunimas Šveicarijoje organizavo svarbias 1915-1918 metų konferencijas Berne, kuriose buvo svarstomas Lietuvos atstatymo idėjos, įsteigė Lietuvos informacijos biurą, plėtojo asmeninius ryšius su svarbiais Lietuvai žmonėmis. I jo veiklą buvo įtraukas Friburgo universiteto rektorius prof. M. de Munychas, palaikęs glaudžius ryšius su Friburge studijavusiais S.Šalkauskiu bei V. Mykolaičiu-Putinu (išliko jų korespondencija, išlikę straipsniai apie Lietuvių tautos vėliavą, prakalba Lietuvių tautai, palaiminant lietuvių studentų vėliavą). Reikia paminėti profesorių Joseph Ehret, studijavusį kartu su lietuvių studentais Friburge. Tai ir nulémė jo tolimesni gyvenimą: jis dirbo lietuvių atstovybėje Berne, redagavo laikraštį „Litauen“, prisdėjo prie Kauno universiteto kūrimo bei ilgus metus Jame dėstė ir t.t. Kiekvienam pagerbtį bei jų darbams aprašyti neužteks kelių eilučių.

Tačiau toks aprašymas ir nėra šio straipsnio tikslas. Šiandien su džiaugsmu noriu pranešti , jog Lietuvos akademinis jaunimas Šveicarijoje imasi užduoties testi savo tautiečių 1899 metais pradėtus darbus: Lietuvos – Šveicarijos akademinių, kultūrinių, ekonominių ryšių plėtojimo, tiesiog Lietuvos žemės garsinimo. Minėtų tikslų įgyvendinimui skelbiame atkuritantys Lietuvos – Šveicarijos jaunimo akademinę bendruomenę „Lithuania“. Kas skatina šiandieninį jaunimą testi senos organizacijos darbus? Išyurus užseniečių klausimas – tai kaip ten pas jus, Vilniuje, geriau nei likusioje Rusijos dalyje? O gal tikėjimas Lietuvos ateitim, jos žmonėmis, viltimi jog galime daug nuveikti tévynės labui? Telydi mus vienybę, atkaklumas, žinių siekimas bei truputis sėkmės.

Lietuvos – Šveicarijos jaunimo akademinių bendruomenės „Lithuania“ prezidentė, Friburgo universiteto teisės mokslų doktorantė Indrė Globytė

PRISIARTINIMAS PRIE LITERATŪROS

Pasveikinimas

Praėjusių Kalėdų stebuklo nuojauta ir atėjusių naujų metų viltis su vėjo gūsiais klastingai išsisuka po šiltais kailiniais ir neleidžia apsnūsti. Maži džiaugsmai snaigėmis nugula galvą ir šventinų vitrinų spindesi savęs nebeatpažisti - kas tu, toks besišypsantis ir nerimastingas, toks pakilus ant pažiliugusio gatvės grindinio? Ech, juk nauji metai... Viskas turi pasikeisti. Ir, tikriausiai, į gerą... Širdyje gal ir kirba koks mažytis pesimistas, "logiškai ir realiai" žvelgiantis į šią sumaištį. Tačiau išgirdusi bažnyčios varpus žinau, kad vienas stebuklas jau įvyko. Visai kaip vaikystėje. Aš juo tikėjau ir tikiu. O Jūs?

Stiprybės, Sielos Ramybės, Laimės Širdyje naujuose metuose ir visada!

Su Pagarba -
Jurga Simonavičiutė Ruesch

Prof. dr. Juozas Eretas-Jakaitis (1896 - 1984)

*II dalis

Didis Lietuvos patriotas Juozas Eretas-Jakaitis (Joseph Ehret) 1973 metais laisvajam pasauliui priminė tris pavergtas Pabaltijo šalis. Savo kūrinius J.Eretas rašė lietuvių kalba, tačiau leidinių matyt, skyrė ne tik "tiems, kurie Tėvynėje be laisvės, ir tiems, kurie laisvėje be Tėvynės", bet ir kitoms šalims, gal numatė galimus vertimus į kitas kalbas, kad "Užmirštuosius baltus" parašė vokiečių kalba.

Amerikos lietuvių žurnalistų sajungos pirmininko Karolio Milkovaičio žodžiais, "profesoriaus Eredo balsas tikriausiai būtų likęs "šauksmu tyruose", jeigu kažkur tarp lietuvių pabégelių nebūtų atsiradęs asmuo, dirbantis ta pačia "jausmo banga", kuris išgirdo ir suprato to šauksmo galia." Amerikos lietuvių tarybos pirmininkas Grožvydas Lazauskas dr. J.Eretą įvardijo kaip tarptautinį Pabaltijo šaukli, o jaunesnės kartos Amerikoje gyvenantį Lietuvos patriotą Algį Liepinaitį - kaip tarptautinį leidėją. Eretas A.Liepinaičiui rašė: "Stebiuosi Jūsų idealizmu! Linkiu ištvermės šiame kelyje, nes jis vienintelis, kuris žada gero Amerikos lietuviams ir pačiai Lietuvai. Pilnai pritariu, kad reikia mums išeiti iš savo kiauto - kas mums iš tokio lindėjimo savo kevale?!" Reikia mums prisistatyti tiems, kurie gali mums padėti."

Ilga buvo "Užmirštuojantį baltų" kelionė į Lietuvą, tačiau ši studija Baltijos tautų visuomenei yra labai reikalinga būtent dabar, nes atėjo apsisprendimo metas: Vakarai, Ryta ar kokia pilkoji zona, Europos Sajunga ir NATO, Rusijos "globa" ar nežinomybė? Apsisprendimui reikalingas savęs identifikavimas, atsakymas į klausimus, kas mes esame ir kuo esame pasiryžę būti. Studijos autorius J. Eretas parodo ir istoriškai įrodo mūsų išskirtinumą ir individualumą baltų laikyseną "atrodinti romeniškai", kaip priešingybę maskvėnų "bizantijai", mūsų prigimtinę teisę i laisvę, į saugią būtį ir būti.

*Ištrauka iš knygos Užmirštieji baltai: Juozas Eretas - Kaunas: Naujasis amžius, 2001.

PORTRETAI

Gyvenimo atspindžiai gyvensenoje...

*Iš ten aš, iš ten, kur pėdsakai užželę
ir piliakalniuos laužų nebéra,
kur tokia jauna - amžinai jauna -
vergovės pančių kalti nemokėjusi
mano žemė.*

*Iš ten aš, iš ten, kur šventraščiai buvo
širdyse surašyti žemdirbio ranka -
lyg arklu įrežti neteisybei nutildyti... **

Iš visos širdies džiaugiuosi galėdama pristatyti poetą (šešios poezijos knygos), "Nedėjos" almanacho redaktorių filosofą, muziejininką Rokiškio ir Lietuvos liaudies buities muziejaus Rumšiškėse įkūrėją Stasi Daunį.



Poetą pažįstu jau daugelį metų, jis - mano vaikystės ir paauglystės, mano literatūrinio kelio mecenatas, išmokęs pasaulį matyti ne iš buitiškosios, bet iš būtiškosios perspektyvos. "Dédės Stasio" asmenybė yra jau tapusi neatsiejamu mano gyvenimo simboliu.

"Gyvenimas yra šviesi būtis" - sako žmogus patyręs daugelį skausmingų likimo išbandymų, tačiau niekada nepalūžęs, išsaugojęs Rimtį ir nepraradęs kantrybės gyvenimui. "Žmogus nėra materiali substancija. Žmogus yra dvasinė substancija, kuri reikalauja, atėjus tam tikram laikui, sugebéti visa tai palikti. Gervés prie savo gūžtos prisirišusios, taip? Ateina laikas skristi, viską užmiršta ir išskrenda. Ir mes turime išmokti to. Sakome gervés gailiai klykauja, palikdamos savo namus. Kažin? Abejoju, ar jos gailisi savo lizdo. Yra dėsniai. Mes tuos dėsnius pažeidžiame, manome, kad visa realybė yra šičia. Žmogus yra labai susipainiojęs šia prasme. Mirtis yra išsivadavimas, išėjimas iš materialios sferos. Juo dėsningiau mes iš šios sferos išeisime, juo dvasiškiau, tuo geriau mes įvykdysime dėsnio reikalavimą. Mes turim išskristi kaip gervés, palikdamos ramiai savo lizdą rudenį. Grįžusios jos vėl suks naujus lizdus ir gyvens naują ciklą." Šis poeto atvirumas transcendencijai, kuris sudaro estetinio suvokimo pamatą, mane žavi ir savotiškai gasdina. Viskas yra lyg ir paprasta, kai kelyje randi savo Namus, kai minčių ir jausmo ritmiškumas tampa objektyvaus grožio pasauliu. O gal kaip tik mirties tikrumas padaro gyvenimą - *mano* gyvenimą, vienintelį ir nepakartojamą - tokį mirtinai svarbų man? Apie gyvenimo filosofiją poetas sakė: "Pasakyčiau, kad kažkokios sistemos

neturiu. Apibréžti galima tada, kai yra sistema. O kurti sistemą - tai jau savotiškai griauti save. Prisiliesti prie tiesos, prisiliesti prie šviesos - bent akimirksni. Kartą prisilietę, kitą kartą prisiliess pläčiau. Kursi sistemą - tapsi jos vergu, nebeiškosi." Tik labai stiprūs žmonės gali gyventi be sistemas, be visuomenės diktuojamų normų, be bandos jausmo, tokio nekenčiamo ir tokio skausmingai reikalingo norint nepasimesti plačiuose gyvensenos tyruose. "Kas labiau save stebi, tam nesunku irodyti, jog mes esame kažkur už savo gyvensenos, už savo mokėjimo gyventi ribos. Kas būtume mažiau pažeidžiami, esame verčiami nuolatos savo gyvenimą tobulinti. Pabėgti, nuo jos, gyvensenos, negalime. Ten, kur pabėgsime, tapsime tariamais, netikrais. Žmogus gyvena ir sąmoningai kuria saviraiškos formas, taisykles, kurios deja, ne visada būna pasisekusios. Protas, pats būdamas neblaivus, dažnai pamaišo, supainioja mūsų savivoką. Kartais tycia taip daro, kad nepaliautume ieškoję gyvenimo atspindžių savo paties gyvensenoje. Juk mes neretai žiauriai griauname save, kitiems sukeldami atgrasųispūdį. Kartais mūsų taip maža tėra formose, gyvensenos architektonikoje, kad, rodos, nė neverta jose savęs ieškoti. O kartais tiesiog norisi nusimesti nuo savęs drabužius, kad neimtu pagunda susitapantį su jais. Privalome suvokti tai, jeigu nenorime per daug išleisti i savo paties pasaulio ardymo linirši." Tai gyvenimas šiapus ir anapus ribos, "riba ir angos joje, ribos statymas ir angos praardymas joje - juk tai orientacija i šiapus ir anapus netgi tada, kai duris tenka iš vidaus užskleisti, langus užverti, kai vyksta karas..."

Epilogas

Nejaugi išsiskirsim? Po nakties?

Pabuvo du: du pradmenys su baimės netektimi.

Ramus kvėpavimas tamsiam kambari.

Prigeso pilkstanti šviesa ant sienų —

Išejo Jis, akių nė nepramerkęs, Ji —

Išskrido prietemoj tamsos žaisme.

Akivaizdoje grožio realybės apspangau...

Ir viskas jau igauna formas, ir gyvybė

Su gemalo spalva prisdengia. Ir taip nušvinta

Vertė išlaisvintų grožybių — Išeinu.

Sudievu, pavakarių ryte! Lik sveika,

*Slaptinga Pašaukties Diena.**

Jurga Simonavičiūtė Ruesch

-
- Eiléraščiai cituojami iš knygos **Daunys S. Spingsulė po dylikos**. -Šiauliai: Saulės delta, 2000

Kūryba

Elena Jonaitienė

*Kalėdų šunelis

Tai buvo 1950 - tieji.

Vargalai Kūčių vakarienę valgė su kitais Salės miesto lietuviiais. Po Kūčių nuėjo į katedrą vakarinėm Kalėdų pamaldom. Namų gržo gerokai po vidurnakčio, vaikai klupdami iš nuovargio. Parėjus, abu vos nurengti, sukrito į lovas ir iš karto užmigo. Ir Vytautas tuoju nuėjo gulti. Tik Aldona dar pasiliko budėti, nes, visiems sumigus, norejo išdelioti kalėdinės dovanėles, kurios turejo būti atrastos Kalėdų ryta. Pati nežinojo, kad tiek daug buvo suruošusi džiaugsmo vaikams. Pamiršusi nuovargi ēmė gražiai viską dėlioti po papuošto medelio. Pačiam viduryje, iš karto matomoje vietoj, padėjo didelę, margą meccano statybos dėžę Linukui ir prie jos pasodino savo pačios darbo megztais drabuželiais aprengtą, krautuviniuais batais apautą ir dailiai sušukuotą Dainelei skirtą lélé.

Kai Aldona pagaliau atsigulė, jau turėjo būti netoli ryto. Ir vis dėl to, dienos išpūdžiu įvairumas neleido iš karto užmigti. Kai pagaliau apėmė snaudulys, ją vėl aplankė sapnas, kuris pastaruoju laiku vis dažniau pasikartodavo: rodos, beldžias į duris, ji eina atidaryti ir ant slenkščio stovi... mama ir tėtis! Lygiai tokie pat, kaip matė juos paskutinį kartą Lietuvoje, prieš šešerių metus, nei kiek nepasikeitę, nepasenę... Mama sako: "Ieškojom, ieškojom jūsų ir štai pagaliau suradom... Dabar jau būsim kartu." Ir širdi apima toks gerumas, kad norisi verkti iš džiaugsmo...

Jau turėjo būti giliai įmigus, nors atrodė, kad tebegyvena susitikimo džiaugsmu, kai pajuto, kad kažkas stovi prie lovos. Per prievertą atplėšus akis, pamatė Linuką.



Raseinių (Lietuva) "Kalno" vidurinės mokyklos mokinės Aistės PAGIRĖNAITĖS piešinio "Šuniukų šeimyna" fragmentas

"Kas gi tau sūneli? Ko gi atsikėlei?"

"Verandoje kažkas verkia."

"Ką tu Linuti, kas ten verks, prisisapnavai. Eik atgal į lovą."

"Verkia, tikrai verkia... Tu, mama, tik paklausykl"

Aldona pakėlė nuo pagalvės galvą. Iš lauko, nuo priešakinės durė skrido neaiškūs garsai: lyg graudus aimanavimas ar slopinamas verksmas.

"Kažkas lauke," pasakė Aldona lipdama iš lovos. Atbudo ir Vytautas.

"Kur? Kas?" paklausė mieguistai ir ēmė keltis.

I kambarį skverbési aušančio ryto šviesa. Atidarės laukines duris, Vytautas nusistebėjo: "Na, o čia dabar kas?" Ant verandėlės, prie pat durų slenkščio, ant sulankstytos laikraščio gulėjo susirietęs mažulytis šuniukas ir gailiai unkštė. Linukas pirmas išpuolė prie šunyčio ir atsitūpės ēmė glostyti.

"Vargštyti tu, nabagėli, kaip tu gi čia atsiradai? Matot sakiau, kad verkia. Aiškiausiai girdėjau..."

"Girdėt, tai girdėjai," prabilo Vytautas, "bet ką dabar su juo darysime? Mums šunies tai jau tikrai nereikia."

"Kaip ką darysime?" susirūpino Linukas. "Taigi mes jį prižiūrėsime. Aš pats jį prižiūrēsiu! Kur gi jis, vargšytis, pasidės?"

Tėvai pradėjo aiškinti apie nepatogumus, atsakomybę pasiėmus gyvulį į namus. Be to, šis šuniukas ir netinkamas, dar per mažas, priežiūros reikalingas. Linukas ēmė širdį draskančiai raudoti.

"Aš jį prižiūrēsiu! Tai bus mano šuniukas! Aš jį maitinsiu ir globosiu. Užaugis ir bus man draugas. Be to, juk jis kas nors mums atneše dovaną. Juk Kalėdos..."

"Kalėdų rytas..." pratarė Aldona, tarsi tik dabar atsiminus, "ar neverta prie eglutės dovanėlių paieškoti?"

Bet Linukas nejudėjo iš vietas. Niekas negalejo būti svarbiau, kaip tas pamestinukas gyvulėlis. Maldaujančiom akim vaikas žiūrėjo čia į tėvą, čia į motiną: "Juk leisit jam pasilikti? Juk leisit?"

Reikėjo leisti. Atsargiai paėmės šuniuką į rankas, Linukas įsinešė į jį vidų. Aldona pasilenkė pakelti palikto sulankstytą laikraščio. Iš po laikraščio pasirodė du kitokios spalvos popieriuakai. Aldona aiktejėjo. "Pinigai! Du svarai! Kas gi galėjo juos pamesti?"

"Na tas, kas šuniuką atneše ir paliko," ramiai paaiškino Vytautas, "nepasimetė pinigas geruoju ant mūsų verandėlės. Turbūt šuniuko édalui palikta."

Įsinešę šunelį į vidų, Linukas nelabai žinojo, ką su juo daryti. Reikėjo rasti jam vietą ir mėginti ji pašerti, ar bent pagirdyti. Atbodus Daina išvirto iš lovos ir atėjo pas brolij.

"Ką čia turi? Šuniukas? Gyvas? Radai po eglute?"

Prisiminus eglutę, nubėgo ieškoti savo dovanėlių. Bet ilgai gaišti nenorejo. Pamačius aprengtą ir apautą lélé, griebė ją apkabinus pabučiavo ir nusinešė pas Linuką. Kitos dovanėlės taip ir liko gulėti po eglute.

"Linai, o tu savo dovanėlių nei pažiūrėti neini?" liūdnai paklausė Aldona.

"Paskui, mama. Matai, pirma reikia Margiuką sutvarkyti."

"Margiuką?"

"Taigi matai, koks jis margas, su lopeliais... Margis."

Didžioji meccano dėžė buvo atidaryta tik po vidurdienio, kada, pagaliau, vaikai nutarė atsiimti kalėdinės dovanėles. Viskas buvo gražu ir viskuom buvo mandagiai džiaugiamasi ir už viską gražiai dékojama. Tik žaisti su niekuom nepradėta, nes vis rūpėjo bėgti pas šunelį. Pirmasias Kalėdas Australijoje nulémė Margis.

*Ištrauka iš "Prieš pusę šimtmečio Australijoj"

3-IOJI KALĖDŲ SENELIO ŠVENTĖ

Svarbiausiu vakaro įvykiu tapo Kalėdų Senelio pasiromydas.



2002 m. gruodžio 1 –ają lietuvių šeimos gausiai susirinko švęsti jau tradiciniu tapusios Kalėdų senelio šventės. I Jaukų miško nameli kelią rodė lietuviškos vėliavos spalvomis išpieštose rodyklėse. Šeimos – daugiau nei 60 žmonių – susirinko iš visos Šveicarijos. Beje, jauniausiam šventės dalyviui buvo tik pora savaičių... Buvo labai malonu susitikti su seniai pažistamais bei susipažinti su naujais žmonėmis.

Gausus buvo ne tik mūsų būrys, bet ir mūsų stalas, nusėtas įvairiais pačių sunėstais lietuviškais gardumynais. Vakarui ypatingo jaukumo suteikė didžiulis židinys, mus šildęs visą vakarą.

Prieš jam ateinant vaikai patys papuošė kalėdinę eglutę: jie karpė, klijavo, piešė įvairiausias snaiges... Ir Senelis nė vieno neapvylė – atėjo nešinas pilnais dovanų maišais.

Kas mokėjo deklamavo, kas dainavo, kas grojo fleita, o kai kas ir paverkė ...Ir kiekvienas galėjo fotografiuotis su Kalėdų seneliu! Vargšas Senelis, jam vis krito gražioji balta barzda.

Tai tokia buvo mūsų šventė!

Labai nuoširdū ačiū norėčiau dar kartą tarti Vilijai ir Georgui Bischoff, kurie nuo ankstaus ryto iki vėlyvo vakaro puošeir ruošė namelį šventei, padėjo viską sutvarkyti. Taip apt Jūratei Caspersen už pagalbą bei Irenai Žuklienei & Co už paruoštą bei puikiai iškeptą mūsų patiekalą – kugelį su spurgais.



Pačių pagamintais žaisliukais buvo papuošta eglutė



Tuoj suksis ratelis apie eglutę

Didelis dėkui visiems, kurie padėjo šventę parengti, pravesti, bei padėjo indus išplauti! Dėkoju ir už atvirutes, kurias gavau po šventės.

Iki kitų metų!

Diana Brunner

Kaip ir kur išmokti slidinėti

Šveicarija pati dėkingiausia šalis mėgstantiems slidinėjimą. Savaitgalį iš Ciūricho patogu nuvažiuoti į Flumserbergą Titli arba Hoch Ybrigą. Kelionė trunka iki pusantros valandos automobiliu. Jei patingėsite anksčiau atsikelti, užteks pradėti ir 12 valandą, bet gausite žymią nuolaidą keltuvams. Šios judėjimo rūšies dar neteko išbandyti? Nenusiminkite, aš pati pradėjau būdama 37 metų, o dabar ne visuomet greičiu nusileidžiu jaunimui. Būtinai važiuokite visai savaitei į kalnus ir bent vieną kartelį palankykite šveicarų slidinėjimo mokyklą. Po to jau sugebėsite silpniau ar stipriau išsilaikyti ant kojų. Atkakliai siekiant savo tikslą jau antrais ar trečiais metais pajusite tikrą kalnų sporto malonumą.



Ankstyvą pavasarį imame savaitines atostogas ir važiuojame į kalnus. Taip pamègome Vallis, kad jau aštuonerius metus kur buvę, kur nebuvę, vėl ten grįztam. Važiuojam iki Fiešo, ten keliamės keltuvu į 2000 metrų aukštį ir apsigyvename viešbutyje. Ryte, po purycių tiesiai nuo namų durų šokam į slides ir tik vakarop grįžtame namo. Jei norite atskiratytí alergine astma arba pastoviai tekančia nosimi, pabandykite praleisti kalnuose savaitę ir, bent kelioms dienoms šios problemos dings. Jei ruošiatés šią žiemą slidinėti, pradékite ruoštis dabar.



Kalnų fone : Algirdas, Eglė iš Anglijos, Eglė iš Šveicarijos

Nes geriausios ir pigiausios vietas išgraibtomos iš ankstovo rudens. Kas jau vieną kartą kalnuose slidinéjo, kiekvienais metais ten sugržta net iš kitų tolimų kraštų. Kalnuose žmonių šurmulyys man primena Baltijos pakrantę, vasara, tą saldų dykinėjimą prieš saulutę, "Spidolų" dūzgesį (40-50 - mečiai išeivai mane supras), o baltas iki žydrumo sniegas - mūsų gintarinio pajūrio smėli.

Aida Kurmanavičienė

ALINA



APIE PIEŠINIŲ PARODĄ

Parodai darbus atsiuntė vaikai iš Šveicarijos, Vokietijos ir Lietuvos. Gavome net 140 įvairiomis technikomis atliktų piešinių ir LAIMĖS PASAGÈLE, kurą mums nukalė dvylikametis Donatas Kulbauskas iš Utenos. Jauniausiai Parodos dalyvei

Monikai Kažuraitei tik dveji su puse metukų. Vyriausiems dalyviams metus skaičiuojame dešimtimis.

Džiaugiamės, kad savo darbų atsiuntė dailininkė JUZÉ KATILIŪTĖ. Laiškelyje ji rašo:

"Mieli jaunieji menininkai!

Sveikinu Jus iš Ženevos. Kai aš pradėjau Piešinėti, buvau irgi maža, paskui - jauna. Menas Tai vienas iš žmogaus veiksnių, kur ne amžius Nustato ribas: jeigu pasirinksit kitą kelią, Grįžti prie meno niekad nebus vėlu."...



Alina HOFER - DARGUŽAITĖ atsiuntė ne tik saulėtų piešinių, bet ir savo nuotrauka.

Gaila, kad dėl vienos stokos negalime ši kartą išsamiau laikraštyje parašyti apie parodą. Daugiau informacijos rasite PARODOS KATALOGE.

Tikimės sulaukti atsiliepimų. Kviečiame ir dalyvius, ir tuos kurie šiemet dar neišdriso darbelių atsiųsti dalyvauti parodoje kitais metais.

Čia - iš lietuviškos posakos: Miskę gnuemo žvalis ſu stremelė, kuria, vien apgyvė man medžio to,



Viena didžiausiai išvykų šią vasarą Aleksandriui Navickui buvo į dinosaury Muziejų.

Parodai be kitų piešinių jis atsiuntė visą seriją iš Dinozaurų gyvenimo.

DĚKOJAME
VISIEMS JAUNIESIEMS
IR VYRESNIESIEMS
DAILININKAMS,
ATSIUNTUSIEMS
SAVO DARBUS
PARODAI



„Džiaugiuos mors mintinių dalyvauti. Tėsy Parode Diobolis BRAVO!“ Tūnų žvačių Katiliūtė!

INFORMACIJA

Miei Tautiečiai!

Visi esate laukiami kiekvieno mėnesio (išskyrus liepos ir gruodžio mėnesius) paskutinį penktadienį Ciüriche, Brunnenhof restorane, Wehntalerstrasse 98 , tel 3162830. Renkamės apie 18.30 val.

2002m. rugpjūčio mėnesį Druskininkuose vyko PLB Kraštų pirmininkų suvažiavimas, kuriamė dalyvavo ŠLB Valdybos pirmininkė J. Vaitkevičienė. Vienas svarbiausių klausimų buvo Lietuvos pasiruošimas stojimui į NATO. PLB Centro komisija dėl to labai daug dirbo, aktyvios buvo ir visos PL Bendruomenės.



ŠLB Valdybos pirmininkė J. Vaitkevičienė (kairėje) su Lietuvos kariuomenės vadu gen. Maj. Jonu Kronkaičiu Druskininkuose.

ŠLB valdybos švietimo sekcijos vadovė J. Caspersen paruošė projektą "Organizuoti ir remti Lietuvos spec. Pedagogų Asociacijos ir Pedagoginės psichologijos Centro organizuojamą seminarą tema "Specialiųjų poreikių vaikų ugdymo sistema Šveicarijoje" Dalyvauja LR Švietimo ministerijos darbuotojai atsakingi už specialių poreikių vaikų lavinimą Lietuvoje, pedagogai, socialiniai darbuotojai ir psichologai. Grupė atvyksta 2003 m. balandžio 13 – 16 d.d. Seminaras vyks įvairiose Šveicarijos mokslo įstaigose, grupelėmis po 4 – 5 žmones.

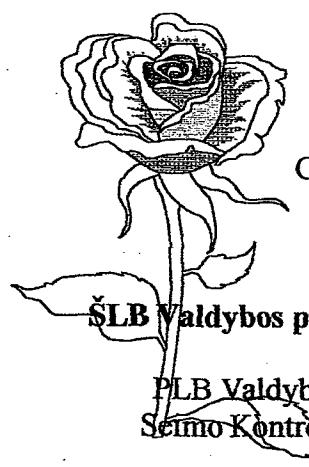
Prašytume pagelbėti išvežioti seminaro dalyvius asmeniniu transportu į seminaro vietas. Galintieji padėti praneša Jūratei Caspersen tel. 01 793 39 80 , arba jurate@caspersen.ch

SIŪLOME IŠIGYTI IDOMIĄ DR. MAX SCHWEIZER SUDARYTĄ KNYGĄ " TARP VILNIAUS IR BERNO" (VOKIEČIŲ KALBA). KNYGĄ GALIMA GAUTI VISUOSE ŠVEICARIJOS KNYGYNUOSE

PRENUMERUOKITE "PASAULIO LIETUVIŲ" TAI LEIDINYS BENDRUOMENĖS MINČIAI IR GYVENIMUI. PRENUMERATOS KAINA: 30 JAV DOL., 50 JAV DOL. ORO PAŠTU. REDAKCIJOS ADRESAS: 14911 127TH STREET, LEMONT, IL 60439 – 7417 USA.
E – MAIL: PLIETUVIS@AOL.COM

PASAULIO LIETUVIŲ DAINŲ IR ŠOKIŲ ŠVENTĖ MINDAUGO KARŪNAVIMO 750 – MEČIUI PAMINĘTI VYKS VILNIUJE 2003 M. BIRŽELIO 30 – LIEPOS 6 D.D.

2003 M. LIEPOS 7 D. PRASIDĖS PLB XI – AS SEIMAS. JO UŽDARYMO IŠKILMĖS LIEPOS 11 D. SUTAMPA SU PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO SAJUNGOS KONGRESO ATIDARYMU. PLJS KONGRESAS TĘS DARBA PUNSKE IR HIUTENFELDE IKI LIEPOS 27 D.



SVEIKINAME

N. Gražinytę, baigusią Ciüricho universitete TEISES Mokslus

ŠLB Valdybos pirmininkę J. Vaitkevičienę, apdovanotą PLB Valdybos Garbės raštu bei Lietuvos Seimo Kontrolierių įstaigos Padėkos raštu

Brangūs tautiečiai,

Lietuvos Respublikos Seimo ir asmeniškai savo vardu sveikinu Jus mūsų valstybės Šventės, Vasario 16 – osios proga. Prabėgo jau 85 metai nuo tos dienos, kai mūsų tautos atstovai įvykdė visos Lietuvių tautos valią – paskelbė Lietuvos vyriausybės atkūrimo aktą. Tai neparastai reikšminga diena ir didelė šventė mūsų šalimai ir Jums, išblaškytiems po visą pasaulį.

Lietuvių gyvenančių svetur ilgametė veikla, kalbos ir kultūros puoselėjimas padėjo išlaikyti tautinę solidarumą ir Lietuvos suverenitetą. Jūsų nemulstamas darbas Lietuvos labui talkino Lietuvai ne tik atkuriant nepriklausomybę ir demokratiją, bet ir prideda puoselėjant jas šiandien. Esu tikras, kad būsimosios kartos su didžiausia pagarba minės ir bus dėkingos tai kartai, kuri padarė tiek daug, kad Lietuva taptų valstybę.

2003 metai Lietuvai bus svarbūs jos kelyje į Šiaurės Atlanto Sutarties Organizaciją ir Europos Sajungą. Jautę Jūsų nuolatinę paramą Lietuvos siekiams, mes tikimės jos ir šiandien tampant lygiaverčiais šių organizacijų nariais.

*Nuoširdžiai Jūsų
Artūras Paulauskas*

LR KONSULATO SKILTIS

Mielieji Šveicarijos Lietuvių Žinių skaitytojai!!!

Visų pirma dėkoju Šveicarijos lietuvių bendruomenei už šią puikią galimybę pasveikinti visus mūsų tautiečius, pasinaudojant Jūsų leidžiamu laikraščiu ir kartu džiaugiuosi, kad į Lietuvos konsulatą Ženevoje kasdien kreipiasi vis daugiau kolegų iš Lietuvos, trumpam ar ilgam atvykusiu į gražiąj Šveicariją. Kreipiasi ne tik patekę į bėdą, tačiau ir norėdami daugiau sužinoti apie savo tautiečius, gyvenančius šioje šalyje, apie jų mokslus ir darbus, laisvalaikį, kultūrinius renginius, kasdieninius buitinius rūpesčius. Konsulato tikslas ir yra kuo geriau atstovauti Lietuvos piliečių interesams šioje šalyje, jų galimybėms kuo laisviau keliauti po pasaulį, vėl kartu su mūsų šalimi grįžtant į istorinę vietą Europoje. Juk praėjė 2002-ieji metai iš tiesų mums buvo istoriniai metai- Lietuva baigė derybas dėl narystės Europos Sajungoje, buvome pakvesti stojimui į NATO. Šie pagrindiniai mūsų šalies užsienio politikos prioritetai leido įtvirtinti Lietuvos valstybingumą, kokybiškai naują saugumo lygmenį. Tai reiškia, kad šie metai bus anaipolt ne lengvesni- mūsų laukia stojimo ratifikacijos procesai Europos sąjungos ir NATO šalių parlamentuose, Šveicarijos lietuvių turės galimybę taip pat kaip ir kaip ir Lietuvoje pareikšti savo valią dėl Lietuvos narystės ES š.m. gegužės 11d referendume. Artėjanti narystė ES atveria kiekvienam Lietuvos piliečiui labai plačias galimybes, tačiau šių galimybių išnaudojimas arba pasinaudojimas jomis tai yra nauji darbai kiekvienai užsienyje esančiai diplomatinei atstovybei ir konsulinei įstaigai. Lietuvos Respublikos Vyriausybė 2002m. pavasarį paskyrė Nepaprastąjį ir įgaliotąjį ambasadorių Italijoje p.E.Bagdoną kartu ir ambasadoriumi Šveicarijos Konfederacijai, o 2002m. gruodį priėmė sprendimą Ženevoje atidaryti vietoj iki tol buvusio konsulato Generalinį Lietuvos Respublikos konsulatą, tuo pačiu paskiriant naują garbės konsulą Ciuricho kantone ir įsteigiant garbės konsulatą Friburo kantone. Šis žingsnis turėtų žymiai suaktyvinti Lietuvos ir Šveicarijos konfederacijos ekonominius ryšius, skatinti eksportą ir investicijas, stengtis formuoti teigiamą Lietuvos įvaizdį šioje šalyje. Ši tikslą galėsime pasiekti bendromis visų mūsų kraštiečių, gyvenančių ir Šveicarijoje, pastangomis. Neturint mūsų atstovybės Berne, konsulatas Ženevoje ir toliau stengsis būti visų Šveicarijos įvykių dėmesio centre, glaudžiai palaikydamas ryšius su Šveicarijos lietuvių bendruomene, garbės nariais ir valdyba, atsikūrusia Jaunimo Akademine Sajunga "Lithuania", su Šveicarijoje veikiančiomis privačiomis ir verslo struktūromis, garbės konsulais ir visais, kurie turi naujų idėjų ir pasiūlymų.

Nuo 2003 m. sausio 1d. Lietuvoje įsigaliojus Naujam LR pilietybės įstatymui, Lietuvos Respublikos asmens tapatybės kortelės įstatymui, Lietuvos Respublikos paso įstatymui, Lietuvos Respublikos gyvenamosios vietas deklaravimo įstatymui padaugėjo piliečių prašymų konsulatui dėl šių įstatymų išaiškinimo. Daugiausia klausimų iškyla dėl LR paso keitimo moterims, sudariusioms santuoką su užsienio piliečiu ir gyvenančiomis Šveicarijoje. Konsulatas Ženevoje yra paruošęs reikalingą informaciją išsiuntimui ir yra pasiruošęs atsakyti į visus piliečiams iškylančius klausimus: Mūsų adresas išlieka tas pats- 18, ave du Bouchet, 1209 Geneve tel. 022 734 5101, fax 022 734 5070,

konsulato mobilus budintis telefonas 079 774 8345, elektroninis paštas-epetrikas@gkb.com

Su pagarba,
Erikas Petrikas
Generalinis konsulas

DĖKOJAME

ŠLB nariams, parodžiusiems jautrumą mūsų visų bendriems reikalams.

Dr. V. Dargužui, suteikusiam 1 sav. Išlaikymą rašytojui Antanui A. Jonynui,
A. Gegeckienei, suteikusiai nakvynę solistei Juditai Leitaitei,

V. ir A. Biuhler, suteikusiems butą dviem Lietuvos neurochirurgams, galėjusiems pasitobulinti
dviejų savaičių seminare Ciūricho universitete,

J. Caspersen, paaukojusiai 100 CHF solistės J. Leitaitės koncertų organizavimui,

G. Staniūtei, J. Ruesch, A. Žiogui ir kt. Padėjusiems režisierei B. Marcinkevičiūtei ir
operatoriui A. Jakučioniui renkant medžiagą filmui apie Šatrijos Ragana "Neparašytas laiškas"

J. Kaestli – Augevičiūtei, padovanojusiai ŠLB Valdybai savo archyvą.

Visiems, laiku sumokėjusiems nario mokesčių.

Kviečiame visus ir ateityje rasti galimybę savo širdingais darbais prisidėti prie visiems bendru
reikalų. Už tai iš anksto dėkojame.

UŽJAUČIAME

Dr. A. Kušlio šeimą, sūnui dr. Tomui Kušliui mirus

Dr. Skirgailos šeimą, Konstantinui Skirgailai mirus

P. Egli Juchnevičiūtės šeimą, jos vyrui mirus

Rašytojui Jurgui Kunčiniui mirus, jo šeimą ir artimuosius

Atgaivintas „ŠVEICARIOS LIETUVIŲ ŽINIAS“ pavadinome neperiodiniu leidiniu. Bandysime išleisti
pagal galimybes. Kviečiame aktyviai bendradarbiauti: pareikšti nuomonę, pastabas, rašyti informacijas,
straipsnius, siužti nuotraukas, piešinius.

Spausdinama medžiaga nebūtinai atstovaus ŠLB Valdybos nuomonei. Jei naudositės laikraščio informacija,
malonai prašome nurodyti šaltinį ir mums atsiusti vieną leidinio egzempliorių.

Labai būtume dėkingi už aukas mūsų laikraščiui, kurias galite sūsti į bendruomenės sąskaitą:

Zürcher Kantonalbank

8010 Zürich

3428-1. 134367.8 728

Litauische Gemeinschaft 8050 Zürich, su prierašu „ŠLB ŽINIOMS

Visų aukotojų pavardes skelbsime laikraštyje

Redaktorė – Birute Gujer, medžiagą surinko – Janina Vaitkevičienė, korektoriės – stilistės – Jurga Ruesch
ir Gabriele Banaitytė

Redakcijos adresas: Birutė GUJER Furkastrasse 15, 8048 Zürich, e – mail : birute@bluewin.ch

"NACHRICHTEN DER LITAUISCHEN GEMEINSCHAFT IN DER SCHWEIZ"